

GHID

În domeniul dizabilității pentru jurnaliști și profesioniști din mass-media

Colaboratori:
MMFPSPV - Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Dizabilități
Consiliul Local al Orașului Simeria - Serviciul Public de Asistență Socială
Fundația Light into Europe

The Broadcasting and Creative Industries Disability Network din Mare Britanie a realizat un ghid practic cu privire la abordarea problematicii dizabilității în mass-media pentru jurnaliști și profesioniștii de presă pentru utilizare în activitatea lor zilnică. Ghidul este orientat mai ales spre televiziune și realizarea de filme, dar poate să fie de ajutor și pentru jurnaliști și alți profesioniști de presă care lucrează inclusiv în marea varietate a presei tipărite sau internet.

CUPRINS

Cine a alcătuit ghidul?	7
De ce este necesară utilizarea ghidului?	7
Portretizare	8
Noțiuni de bază și stereotipuri	8
Consultarea Organizațiilor persoanelor cu dizabilități	11
Respect pentru demnitatea umană și tratamentul minorităților	11
Comunicarea cu persoanele cu dizabilități	12
Etichetarea dizabilității	13
Interacțiunea cu persoane cu deficiențe de vedere	13
Interacțiunea cu persoane cu deficiențe de auz	14
Interacțiunea cu persoanele care citesc de pe buze	15
Interacțiunea cu persoanele cu surdocecitate	15
Interacțiunea cu persoanele cu dificultăți de vorbire	16
Interacțiunea cu persoanele cu deficiențe locomotorii	16
Interacțiunea cu persoanele cu deficiențe de învățare	16
Interacțiunea cu persoanele cu probleme de sănătate mintală	17
Interacțiunea cu persoanele cu o desfigurare facială	17
Participarea persoanelor cu dizabilități în programe / emisiuni	18
Interviuri pentru angajare	18
Adaptări pentru interviuri	18
Întâlniri și evenimente	19
Interviuri cu persoane cu deficiențe de auz și vedere	20
Angajarea persoanelor cu dizabilități ca realizatori de programe / emisiuni	20
Scopul acestei secțiuni din ghid	20
Ce te oprește să lucrezi cu persoane cu dizabilități?	21
Recrutare de personal pentru poziția de realizatori programe	21
Prezentatori	23
Programe speciale pentru persoanele cu dizabilități	23
Casting pentru actori	24
Creșterea vizibilității	25
Ce puteți face?	25
Accesul persoanelor cu dizabilități la serviciile de difuzare	26
Adaptări și ajutor pentru persoanele cu dizabilități specifice	27
Program suport	27
Accesul la programe	27
Descriere audio	27
Limbajul semnelor	28
Subtitrare	28
Site-uri web	28
Cum să aduceți schimbare?	29
GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU JURNALIȘTI ȘI EDITORI:	29
GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU SECTORUL MASS-MEDIA	30
GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU OFIȚERII DE PRESĂ ȘI PROFESIONIȘTI ÎN RELAȚII PUBLICE	30
GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU PERSOANELE CU DIZABILITĂȚI	30
Linkuri utile despre mass-media și dizabilitate:	33

Cine a alcătuit ghidul?

Acest ghid este scris de către Broadcasting and Creative Industries Disability Network (BCIDN) cu sediul în Londra, Marea Britanie. Este realizat pe baza experienței colective din cadrul rețelei, precum și a membrilor săi care au conlucrat în ultimul deceniu pentru a îmbunătăți situația persoanelor cu dizabilități în domeniul audiovizual, film și publicitate. BCIDN a fost înființat de către cele mai importante organizații din industria audio-vizualului din Marea Britanie pentru a crește incluziunea persoanelor cu dizabilități în activitatea acestora. Deși sunt în concurență unele cu altele pentru audiență, aceste organizații suțin în comun BCIDN pentru a facilita schimbul de bune practici în acest domeniu, precum și colaborarea cu persoanele cu dizabilități ca și colegi de radio-difuziune, realizatori de programe, posibili angajați, telespectatori și/sau acționari. BCIDN este o rețea specializată, parte a Employers' Forum on Disability (Forumul Angajatorilor în domeniul Dizabilității), www.employers-forum.co.uk.

În **Manifesto** publicat în 2002, membri BCIDN (format din BBC, ITV, C4, Five, BSkyB, Discovery Networks Europe, Turner Broadcasting System, the UK Film Council, Producers' Alliance for Cinema and Television – PACT, precum și Central Office of Information - COI) s-au angajat la:

- Creșterea prezenței persoanelor cu dizabilități în emisiunile de radio și televiziune;
- Creșterea numărului de persoane cu dizabilități angajate în structurile de personal;
- Creșterea accesului persoanelor cu dizabilități la servicii în radio și televiziune;
- Asigurarea accesibilității pentru persoanele cu dizabilități în toate imobilele;
- Întocmirea și publicarea unui plan de acțiune care detaliează modul în care aceste angajamente vor fi puse în aplicare.

De ce este necesară utilizarea ghidului?

Ghidul în domeniul dizabilității pentru jurnaliști și profesioniști din mass-media este conceput pentru a vă ajuta să gândiți cât mai incluziv în conceperea produselor mass-media. Unele informații se referă, de asemenea, la modul în care organizația dumneavoastră poate aborda problema dizabilității cu mai multă încredere.

Persoanele cu dizabilități sunt o parte importantă a publicului - fie că sunt ascultători, telespectatori sau utilizatori de internet. Cu toate acestea, ele sunt aproape invizibile atât în cadrul programelor realizate, cât și ca angajați în sector. Modul în care publicul este informat, iar persoanele cu dizabilități sunt prezentate afectează atitudinea societății față de

acestea. Mai mult, cel mai bun mod de a garanta că persoanele cu dizabilități sunt prezentate atât la radio, cât și la televiziune este ca acestea să fie în mod adecvat implicate în pregătirea programelor. Neglijarea acestui aspect înseamnă aproape sigur și că pierdeți un potențial grup de colegi talentați, care sunt de asemenea și persoane cu dizabilitate.

Ghidul în domeniul dizabilității pentru jurnaliști și profesioniști din mass-media

cuprinde 6 capitole distincte:

- Introducere
- Comunicarea cu persoanele cu dizabilități
- Participarea persoanelor cu dizabilități în programe / emisiuni
- Angajarea persoanelor cu dizabilități ca realizatori de programe / emisiuni
- Accesul persoanelor cu dizabilități la serviciile de difuzare
- Adaptări și ajutor pentru persoanele cu dizabilități specifice

Portretizare

Noțiuni de bază și stereotipuri

Este ușor a stereotipiza oamenii în programele dumneavoastră pentru a economisi timpul și din nevoia de a oferi detalii explicative suplimentare. Dar, acest lucru aduce cu sine riscul de a consolida stereotipurile existente, astfel încât persoanele cu dizabilități, atunci când sunt prezentate, continuă să fie descrise prea adesea ca fiind fie excepționale sau eroice, fie ca victime dependente. La începutul anilor 1990, o cercetare ce a studiat reprezentarea persoanelor cu dizabilități la televizor a relevat că persoanele cu dizabilități erau portretizate prin 11 categorii diferite, dintre care 10 erau negative. Printre acestea se prezenta persoana cu dizabilități ca fiind "demnă de milă", "neputincioasă" sau "o povară". Bărbații cu dizabilități cu vârste cuprinse între 25 și 40 de ani aveau o probabilitate mai mare de a fi reprezentați, decât femeile cu dizabilități, în ciuda faptului că, în grupul persoanelor cu dizabilități, numărul femeilor este mai mare decât al bărbaților.

Unele tipuri de dizabilități au în mod particular o reprezentare deosebit de redusă. Boala mintală este prea adesea (și în mod disproporționat) legată de programe cu infracțiuni violente, chiar dacă nu există dovezi care să susțină o astfel de portretizare greșită.

The Australian Corporation cere producătorilor săi să își pună patru întrebări cu privire la prezentarea pe ecrane a persoanelor cu dizabilități:

- Acest tip de portretizare întărește stereotipul despre persoanele cu dizabilități?
- Acest tip de portretizare victimizează persoanele cu dizabilități?
- Acest tip de portretizare demonizează persoanele cu dizabilități?

Sau, altfel,

- Acest tip de portretizare normalizează imaginea persoanelor cu dizabilități și le privește la fel ca pe oricine altcineva?

Multe emisiuni includ publicul ca și colaboratori în realizarea emisiunii. Luați în considerare includerea mai multor persoane cu dizabilități, pentru ca programele să fie caracterizate de o mai bună reprezentare transversală a societății. În scopul de a face acest lucru, este adesea necesară căutarea în mod activ a persoanelor cu dizabilități. Nu uitați că bărbații și femeile, persoane de diferite rase, religii, vârste și orientare sexuală, de asemenea, pot avea o dizabilitate.

- Nu fiți prea "prețios" sau prea "politically correct" – a fi prea sensibil față de limbajul corect sau greșit și la modul în care sunt reprezentate persoanele cu dizabilități te va opri să mai faci ceva. Toate imaginile pot juca un rol important în creșterea vizibilității – chiar și cele așa-zis negative.
- Luați în considerare faptul că evoluția personajelor cu dizabilități din scenarii pot părea banale pentru o persoană fără dizabilități, având totuși un altfel de impact. De exemplu, a prezenta o persoană cu dizabilități care a fost concediată pentru neglijență sau incompetență ar fi o reprezentare pozitivă tocmai pentru că ar contracara motivul principal, de multe ori invocat de către angajatori, care nu angajează persoane cu dizabilități, deoarece presupun că nu le-ar putea concedia fără a intra în complicații juridice referitoare la discriminarea acestora.
- Considerați personajele cu dizabilități ca persoane cu calități și cu defecte. Prezentând o persoană cu dizabilități ca fiind neprietenoasă sau meschină ar putea fi o provocare, dar cât de mulți oameni fără dizabilitate sunt "simpatici" tot timpul? Un personaj cu dizabilități ar putea deveni nervos, amar, deprimat uneori, dar, în același timp, poate fi plin de duh, sexy sau "sufletul petrecerii". Poate o mamă cu dizabilități s-a supărat pe copilul ei pentru că acesta a refuzat să se spele pe dinți, dar în această situație este vorba despre maternitate și nu despre dizabilitate. Încadrarea contextului permite în mod clar a se evidenția acest lucru. Adesea, persoanele fără dizabilități sunt mai sensibile în legătură cu astfel de probleme, decât persoanele cu dizabilități.
- Rolurile secundare oferă o oportunitate de a caracteriza persoanele cu dizabilități. S-ar putea să considerați nepotrivit a distribui o persoană cu dizabilități în rolul principal, dar nu ar trebui să excludeți în mod automat o persoană cu dizabilități ca personaj secundar sau personaj episodic. Asta ar fi mai potrivit decât distribuția într-un rol special și poate oferi o oportunitate de a caracteriza o persoană cu

dizabilități într-o situație sau rol care nu are nimic de a face cu dizabilitatea. A distribui persoane cu dizabilități în scene secundare ca manageri competenți sau colegi de serviciu, de exemplu, ar indica o incluziune reală.

- Nu vă gândiți doar la utilizatorii de scaune rulante atunci când vă gândiți la dizabilitate. Este convenabil, deoarece este o dizabilitate cunoscută și vizibilă, dar a devenit un clișeu. Mai puțin de 8% din persoanele cu dizabilități folosesc scaune rulante, deci luați în considerare și alte dizabilități.
- Fiți precauți în a distribui persoanele cu dizabilități în roluri reprezentând personaje lipsite de putere sau în rol de "victimă". Deși este adevărat că unele persoane devin persoane cu dizabilități din urma unor accidente, acte de terorism sau în război, mai sunt multe persoane cu dizabilități care nu se consideră a fi victime deloc. Ei doresc același respect cu care sunt tratați și ceilalți, nu milă.
- În mod similar, evitați cealaltă extremă, a "eroului" care înfățișează realizările de excepție ale persoanelor cu dizabilități. Un atlet cu dizabilitate medaliat cu aur nu este mai reprezentativ pentru persoanele cu dizabilități, decât este fotbalistul David Beckham pentru persoanele fără dizabilități. Oameni extraordinari există în toate situațiile vieții, dar realizările eroice pot masca realitatea de zi cu zi pentru persoanele cu dizabilități și permit spectatorului de a vedea realizarea ca o compensare pentru dizabilitate, ceea ce evocă ideea că persoana a "depășit" afectarea și în continuare nu mai are nevoie de atenție.
- Este, de asemenea, o formă de condescendență a considera persoanele cu dizabilități ca fiind eroi pentru că au o dizabilitate, prin urmare evitați referințele la persoanele cu dizabilități ca fiind "curajoși" doar pentru că fac față deficiențelor.
- Luați în considerare relatarea situațiilor de zi cu zi, care includ persoane cu dizabilități, mai degrabă decât a situațiilor asociate cu dizabilitatea. Astfel, avem în mai mare măsură o imagine pozitivă asupra integrării prin relatarea interacțiunii dintre persoanele cu dizabilități și cei fără dizabilități. A arăta persoanele cu dizabilități de unele singure sau izolate poate implica faptul că ele sunt separate de restul societății.
- Nu trebuie să vă fie teamă de a arăta că persoanele cu dizabilități fac lucrurile altfel decât persoanele fără dizabilități, dar cu condiția de a portretiza persoanele cu dizabilități ca și persoane egale. Lasați-le să vorbească în numele lor și permiteți-le să-și demonstreze capacitatea de auto-reprezentare.

Consultarea Organizațiilor persoanelor cu dizabilități

În căutarea colaboratorilor pentru programele pentru persoanele cu dizabilitati puteți decide să consultați specialiștii în dizabilitate ai unei organizații cu profil similar. Consultarea este importantă și este întotdeauna recomandabil să cereți părerea mai multor organizații, în scopul de a avea o imagine cât mai cuprinzătoare. De-a lungul anilor s-au dezvoltat multe tipuri de organizații ale persoanelor cu dizabilități. De obicei, acestea se specializează pe dizabilități specifice și se străduiesc să acopere diverse puncte de vedere. Pot avea obiective diferite. Aceste organizații pot fi cele care oferă servicii sociale și acțiuni de caritate, consiliere și informare, precum și cele care sunt implicate politic și care face lobby activ pentru a schimba starea de fapt. De asemenea, este de remarcat faptul că unele organizații ale persoanelor cu dizabilități sunt reprezentate de persoane fără dizabilitate și nu pot întotdeauna reflecta cu acuratețe punctele de vedere ale persoanelor cu dizabilități.

Atunci când se consultă diferitele grupuri, este posibil să sesizați că unele informații sau mesaje sunt contradictorii, precum și anumite diferențe între politica internă și externă a organizațiilor. Este, de asemenea, important de menționat faptul că riscați să pierdeți ocazia de a afla informații utile, de a întâlni oameni interesanți și puncte de vedere surprinzătoare dacă decideți să colaborați numai cu cele mai mari și mai cunoscute organizații sau dacă vă limitați să lucrați doar prin astfel de organizații.

Unele grupuri pot fi mai interesate în promovarea cauzei lor decât în îndeplinirea indicațiilor editoriale ale programului dumneavoastră. Trebuie să clarificați cu ei de la început despre ce vă propuneți și ce încercați să realizați.

Respect pentru demnitatea umană și tratamentul minorităților

Telespectatorii au dreptul să se aștepte că distribuitorii de radio-televiziune și realizatorii de programe se vor manifesta responsabil în privința respectării demnității umane, atât în ceea ce privește persoanele individuale, cât și persoanele aparținând unui grup. Acestea nu ar trebui să fie tratate cu condescendență, exploatate sau să li se cauzeze suferințe inutile, iar publicul nu ar trebui atras și provocat să urmărească suferințele altora.

Comunicarea cu persoanele cu dizabilități

Abilitățile de comunicare sunt vitale în dezvoltarea relațiilor cu publicul cu și fără dizabilități, ca și cu angajații.

Bunul simț și amabilitatea instinctivă ne spun:

- Fiți răbdători și ascultați cu atenție
- Folosiți un ton normal, atunci când vă prezentați
- Nu vorbiți în timp ce persoana vorbește și nu terminați propoziția persoanei cu care vorbiți
- Nu întrebați "Ce s-a întâmplat cu tine?" Înfrâneză-ți curiozitatea.
- Adresați-vă persoanei cu dizabilități pe prenumele ei, doar dacă vă adresați tuturor cu aceeași familiaritate.
- Uitați-vă direct la persoana cu care vorbiți, chiar și dacă aceasta este însoțită de un interpret, un asistent personal sau un prieten.
- Nu faceți niciodată presupuneri despre de ce este capabil cineva (sau de ce nu este capabil!)

Oamenii sunt din ce în ce mai sensibili la modul în care "limbajul dizabilității" poate consolida din greșeală stereotipuri negative. Anumite cuvinte și expresii pot deveni ofensatoare. Deși nu există reguli concrete, este util să înțelegem de ce anumiți termeni folosiți sunt preferabili altora. Iar preferințele variază, așa că dacă apare vreun dubiu, întrebați persoana cu care vorbiți.

Câteva indicii generale:

- O persoană cu dizabilități nu este definită după afectările sale. Nimeni nu vrea să fie caracterizat pe baza unei etichetări de ordin medical.
- Etichetările nu spun nimic despre o persoană; ele pur și simplu consolidează stereotipul după care persoanele cu dizabilități sunt "bolnave" și dependente de îngrijire medicală.
- Referințele medicale, cum ar fi "epileptic" sau "diabetic", sunt dezumanizante. Dacă faceți referire la starea unei persoane, spuneți că este o persoană care are epilepsie sau diabet.
- Nu vă jenați în utilizarea expresiilor comune care ar putea fi legate de dizabilitatea cuiva, de exemplu: "ne vedem mai târziu" sau "îți dau o mână de ajutor".
- Evitați folosirea unui limbaj care sugerează că persoanele cu dizabilități sunt întotdeauna fragile sau dependente de alții, sau care ar putea face să se simtă ca demni de milă, cum ar fi: "suferă de..." sau "o victimă a..."

- Nu folosiți substantive colective, cum ar fi "handicapat", "orb" sau "desfigurat". Acești termeni dau impresia că aceste persoane fac parte dintr-un grup uniform, separat într-un fel de restul societății.

Etichetarea dizabilității

- O regulă universală este aceea de a nu vă asuma că știți ce tip de asistență necesită o persoană cu dizabilități. Întrebați dacă are nevoie de asistență și ce fel de ajutor necesită.
- Tratați o persoană cu dizabilități în același mod și cu același respect și curtoazie cu care ați trata pe oricine altcineva.
- Tratați adulții cu dizabilități ca și persoane adulte.
- Nu faceți presupuneri cu privire la existența sau absența unei dizabilități; mulți oameni au dizabilități care nu sunt vizibile sau imediat recunoscutibile.
- Utilizați contact fizic adecvat, cum ar fi o strângere de mână, așa cum ați face cu oricine altcineva.
- Câinii pentru asistență - care însoțesc o persoană cu deficiențe auditive sau de vedere, un utilizator al unui scaun cu rotile sau o persoană cu epilepsie - sunt câini de lucru. Ei nu ar trebui să fie tratați ca animale de companie. Însă, au nevoie de apă și de un loc adecvat pentru a-și putea face nevoile.

Interacțiunea cu persoane cu deficiențe de vedere

- Prezentați-vă în mod clar și prezentați și celelalte persoane care vă sunt alături. Indicați în mod clar unde se află oamenii. (În situațiile profesionale este important să facem acest lucru la începutul unei întâlniri.)
- În cazul în care vorbiți într-un grup, este de ajutor dacă identificați numele persoanei căreia vă adresați. Toți cei care iau cuvântul ar trebui să se prezinte înainte de a vorbi.
- Pentru a strânge mâna, întrebați "Putem să ne strângem mâinile?"
- Înainte de a oferi asistență, întrebați persoana respectivă cum o puteți ajuta. Dacă persoana cere asistență, întrebați: "Pot să vă ofer un braț?", mai degrabă decât a-l lua de braț. Acest lucru vă permite ghidarea lui, mai degrabă decât de a direcționa persoana în cauză.
- Nu uitați faptul că cele mai multe persoane cu deficiențe de vedere au totuși vedere reziduală.
- Atunci când ghidați pe cineva, să-i spuneți din timp atunci când apar trepte, scări, rampe sau alte obstacole, precum și dacă acestea conduc în sus sau în jos.

- Atunci când doriți să oferiți locul unei persoane nevăzătoare sau cu deficiențe de vedere, ghidați-i mâna persoanei la spatele scaunului și spuneți-i clar ce aveți de gând să faceți.
- Dacă vă aflați într-un loc care este necunoscut persoanei cu deficiențe de vedere sau nevăzătoare și intenționați să plecați, informați persoana pe care o părăsiți și lăsați-o în grija unei alte persoane.
- Atunci când intrați într-o zonă necunoscută, faceți o scurtă descriere despre locul respectiv.
- Acolo unde, în mod normal, s-ar lua notițe cu privire la aspectele discutate, întrebați dacă se dorește înregistrarea întâlnirii sau a conversației respective.
- Furnizați mesajele scrise într-un format accesibil, dacă este posibil, cum ar fi: editare cu litere în format mare, înregistrare audio sau în scriere Braille.
- Documentele pentru întâlniri ar trebui să fie disponibile în avans, inclusiv minutele ședințelor anterioare și orice alt document care urmează a fi prezentat. (Acestea pot fi trimise prin e-mail în cazul în care persoana respectivă folosește un calculator care are programul necesar pentru relatarea verbală a textului sau este conectat la o imprimantă Braille.)

Interacțiunea cu persoane cu deficiențe de auz

Există mai multe grade și tipuri ale surdității și moduri diferite pentru persoanele neauzitoare sau cu deficiențe de auz pentru a comunica. Unii oameni care au deficiențe de auzi (de obicei de la naștere) folosesc limbajul semnelor ca și limbă maternă.

- Încercați să nu vă simțiți inconfortabil atunci când comunicați cu o persoană cu deficiențe de auz, chiar dacă la început vă simțiți incomod.
- Dacă nu ați înțeles ce a spus persoana respectivă, cereți-i să repete fraza. Nu pretindeți că ați înțeles atunci când nu ați înțeles ce a zis.
- Întrebați persoana care este modalitatea în care preferă să comunicați.
- La întâlniri sau adunări, nu vorbiți deodată, de fiecare dată doar o singură persoană să vorbească. Acest lucru îi va permite persoanei cu deficiențe de auz să citească de pe buze sau să comunice cu un interpret.
- Notițele scrise ne pot ajuta în a prezenta informațiile mai complicate.
- Asigurați-vă că persoana neauzitoare sau cu deficiențe de auz se uită direct la dumneavoastră înainte să începeți o conversație, deoarece s-ar putea să citească de pe buze. O atingere ușoară pe umăr sau pe braț îi va capta atenția.
- Păstrați zgomotul de fundal cât mai redus posibil.
- Verificați periodic dacă ați fost înțeles.
- Respectați ordinea de zi.

- Asigurați în avans interpreți sau alte forme de suport.
- Pentru interviuri și întâlniri folosiți un interpret calificat în limbajul mimico-gestual.
- În cazul în care este prezent un interpret, adresați-vă direct către persoana neauzitoare sau cu deficiențe de auz, nu către interpret.

Interacțiunea cu persoanele care citesc de pe buze

Multe persoane consolidează ceea ce aud cu citirea de pe buze. Unele persoane neauzitoare care nu aud deloc folosesc doar această modalitate. Aceasta este o abilitate dificilă și obositoare.

- Uitați-vă direct la persoana cu care vorbiți
- Asigurați-vă că sunteți în lumină, nu stați cu spatele la o sursă de lumină, deoarece atunci buzele voastre vor fi în umbră.
- Asigurați-vă că sunteți vizibil și în lumină atunci când vorbiți.
- Vorbiți clar și în ritm susținut, dar nu distorsionați sau exagerați mișcarea buzelor.
- În cazul în care trebuie să vă întoarceți, opriți-vă din vorbit.
- Nu folosiți gesturi exagerate.
- Nu vă acoperiți gura cu mâinile, țigări sau alimente.

Interacțiunea cu persoanele cu surdocecitate

În timp ce surdocecitatea este o combinație a deficienței de auz și de vedere, nu uitați că persoanele cu surdocecitate nu sunt întotdeauna neauzitoare sau nevăzătoare. De fapt, cei mai mulți oameni cu surdocecitate au auz parțial sau vedere reziduală ori ambele. Prin urmare, recomandările furnizate în secțiunile pentru persoanele cu deficiențe de auz sau de vedere se pot aplica și la persoanele cu surdocecitate.

- O persoană cu surdocecitate poate vorbi cu dvs., dar nu vă poate auzi vocea. Înștiințați persoana în cauză că vă aflați lângă ea. Atingeți-i ușor brațul sau umărul, pentru a-i atrage atenția.
- Multe persoane cu surdocecitate au nevoia de ghidare. Ei au propria lor preferință asupra modului în care să fie ghidați. Unele persoane cu surdocecitate își pot menține echilibrul cu dificultate.
- O persoană cu surdocecitate poate fi însoțit de un ghid-comunicator sau interpret. Amintiți-vă să vorbiți cu persoana cu dizabilitate, nu cu ghidul sau interpretul lui.
- Nu forțați sau bruscați o persoană cu surdocecitate. Anunțați-l că vă oferiți pentru a-l ghida, puneți ușor mâna lui la brațul dvs.

Interacțiunea cu persoanele cu dificultăți de vorbire

- Fiți atent, încurajant și răbdător, dar nu fiți condescendent.
- Încetineala sau afectarea vorbirii nu reflectă inteligența unei persoane.
- Nu vorbiți în locul persoanei și abțineți-vă de la a-l corecta. Așteptați liniștit până când persoana termină de vorbit și rezistați tentației de a termina propozițiile în locul acesteia.
- Dacă aveți nevoie de mai multe informații, descompuneți întrebarea în aspecte punctuale individuale care necesită răspunsuri scurte.
- Dacă nu ați înțeles ce a spus persoana respectivă, cereți-i să repete. Nu vă pretindeți niciodată că ați înțeles ce a spus atunci când nu ați înțeles.

Interacțiunea cu persoanele cu deficiențe locomotorii

- Nu vă sprijiniți de scaunul rulant. Scaunul rulant este inclus în spațiul personal al persoanei cu dizabilitate locomotorie.
- Dacă vorbiți mai mult de câteva minute cu o persoană într-un scaun rulant, întrebați-l dacă și-ar dori să se mute într-un loc unde ați putea sta jos pentru a putea vorbi la același nivel vizual.
- Fiți atenți la modalitatea în care vă aplecați sau îngenunchiați pentru a vorbi cu persoana cu dizabilitate locomotorie pentru a nu vă altera și modul în care vă adresați. Tratați adulții cu dizabilități ca și persoane adulte.
- Nu atingeți și nu mutați niciodată cârjele, bastoanele și nu împingeți scaunul rulant fără consimțământul utilizatorului acestuia.
- Vorbiți direct utilizatorului de scaun rulant, nu persoanei care îl acompaniază.
- Atunci când cunoașteți că deplasarea în clădire nu este facilă, oferiți-vă ajutorul. Ușile grele sau covoarele adânci sunt doar câteva impedimente la care trebuie să fim atenți. Nu presupuneți că rampele rezolvă totul, acestea adesea pot fi prea abrupte sau alunecoase.
- Nu fiți jignit dacă ajutorul dvs. va fi refuzat. Mulți utilizatori de scaune rulante preferă să se deplaseze în mod independent ori de câte ori este posibil.

Interacțiunea cu persoanele cu deficiențe de învățare

Multe persoane care s-au născut cu dificultăți de învățare, cei care sunt în primele faze ale unei demențe, precum și persoanele cu leziuni cerebrale trăiesc o viață plină și independentă în comunitate. Cei mai mulți sunt capabili a lua propriile decizii, beneficiind de diferite niveluri de susținere și suport. Următoarele afirmații se pot aplica la oricare dintre aceste persoane:

- Începeți să vorbiți atunci când sunteți sigur că persoana vă va înțelege.
- Vorbiți cu persoana cu deficiențe de învățare așa cum vorbiți și cu alte persoane. Nu presupuneți de la prima impresie ce va înțelege sau nu va înțelege persoana respectivă.
- Păstrați comunicarea simplă. Evitați folosirea jargonului.
- Luați în considerare necesitatea de a scrie unele informații, incluzând numele și numărul dvs. de telefon.
- Furnizați rezumate simple ale informațiilor scrise.
- Puteți oferi persoanei o înregistrare adecvată a conversației (de exemplu, o versiune electronică sau notițe "ușor de citit / ușor de înțeles") astfel încât să o poată asculta mai târziu sau să o păstreze.

Interacțiunea cu persoanele cu probleme de sănătate mintală

Unii se confruntă cu suferințe emoționale și confuzie, asociate cu probleme de sănătate mintală, putând găsi activitățile de zi de zi foarte greu de îndeplinit. Adesea, experiențele cele mai problematice ale persoanelor cu probleme de sănătate mintală sunt create de atitudinea altora față de ei.

- Fiți răbdător și nu judecați.
- Oferiți timpul necesar persoanei cu probleme de sănătate mintală pentru a lua decizii.
- Furnizați informații clare și din timp, pentru a vă asigura că persoanele ajung la întâlnire fără stres, pe cât este posibil.
- Îndepărtați orice sursă de stres sau confuzie, de exemplu, zgomot, sau lumini care pâlpâie.
- O persoană poate solicita un asistent pentru a o ajuta cu accesul la informații sau pentru a participa la întâlniri și interviuri.

Interacțiunea cu persoanele cu o desfigurare facială

Unele persoane se nasc cu o desfigurare, iar alții o dobândesc prin accidente sau în urma unei boli. Desfigurarea poate fi asociată și cu paralizie facială și alte deficiențe, cum ar fi dificultăți de vorbire. Ca în cazul oricărei alte dizabilități, nu înseamnă că persoana în cauză este diferită și, în mod sigur, nu afectează inteligența acesteia. Cele mai multe dintre dificultățile acestor oameni, inclusiv discriminarea, provin de la comportamentul altor persoane față de ele.

- Păstrați contactul vizual, așa cum ați păstra cu oricine altcineva. Nu priviți prea insistent. Zâmbiți, așa cum zâmbiți și pentru alții.
- Ascultați cu atenție, și nu lăsați să vă distragă atenția înfățișarea persoanei desfigurate.

Participarea persoanelor cu dizabilități în programe / emisiuni

Interviuri pentru angajare

- Când vă pregătiți să intervievați o persoană cu dizabilități s-ar putea să fie necesar să faceți anumite adaptări sau schimbări. Nu presupuneți că știți de ce va fi nevoie pentru ca interviul să fie realizat în condiții bune. Întrebați persoana respectivă.
- Fiecare persoană interviuată ar trebui să fie întrebată dacă are cerințe speciale în legătură cu interviul.
- Deși ar trebui să fiți pregătiți pentru a face schimbări, nu faceți presupuneri despre ce poate și ce nu poate o persoană cu dizabilitate. Persoanele cu dizabilități deseori își dezvoltă soluțiile lor proprii și creative legat de provocările cu care se confruntă.
- Pe tot parcursul interviului, atenția ar trebui să fie concentrată pe sarcina principală, pe cerințele postului, precum și pe competențele persoanei interviuate.
- Nu fiți distras pe probleme care nu sunt legate de locul de muncă, cum ar fi sexul, vârsta, dizabilitatea sau originea etnică.
- Limitați întrebările legate de modul în care dizabilitatea pe care aceste persoane o au ar putea afecta capacitatea lor de muncă.
- Întrebați mai degrabă: "Cum vă putem ajuta ca să aveți rezultate bune la acest loc de muncă?"
- Puneți anumite întrebări personale persoanei cu dizabilități doar dacă faceți același lucru și cu ceilalți candidați.
- Nu întrebați: "Ce s-a întâmplat cu tine?"

Adaptări pentru interviuri

Exemple de adaptări sau schimbări care pot fi făcute pentru interviuri:

- Schimbarea locului pentru interviu cu unul mai accesibil pentru o persoană care folosește scaunul rulant.
- Reconfigurarea poziționării scaunelor sau modificarea iluminării în așa fel încât persoanele cu deficiențe de auz să poată citi mai ușor de pe buze.
- Pregătirea pentru a putea fi asistat de o persoană care să faciliteze comunicarea, cum ar fi un interpret în limbaj mimico-gestual.

- Acceptarea ca persoana cu dizabilitate să fie însoțită la interviu de către un asistent sau un prieten. S-ar putea ca persoana cu dizabilitate să nu dorească ca aceștia să intre, astfel ar fi necesar un loc de așteptare amenajat în apropiere.

Întâlniri și evenimente

Atunci când planificați o întâlnire sau un eveniment nu uitați că "acces" se referă în egală măsură la facilități, pe cât se referă la clădiri; și privește mai multe aspecte: rampele, intrările, pardoselile, ascensoarele, platformele pentru vorbitori, pupitrele, locul de servire al mesei și toalete, precum și asigurarea de timp suplimentar, interpreți și asistenți pentru comunicare, note în Braille sau înregistrări audio, imprimare cu litere mari a programelor și alte elemente de suport adițional, cum ar fi posibilitatea de ascultare "în buclă magnetică" (această modalitate de transmitere face ca informația de la microfon să fie transmisă direct în aparatul auditiv al persoanei, cu filtrarea și eliminarea zgomotelor parazite).

- Dacă credeți că ar putea exista probleme de acces, avertizați în avans, sau, preferabil, găsiți un loc mai accesibil.
- Anunțați persoanele cu dizabilități dacă locul este complet accesibil, oferind detalii relevante. Altfel persoanele cu dizabilități s-ar putea să aleagă să nu participe, neriscând să participe la un eveniment sau întâlnire despre care nu știu în ce măsură este accesibilizată.
- Asigurați-vă că personalul de la recepție știe cum să abordeze persoanele cu dizabilități. Cereți-le să citească acest ghid și comunicați-le orice alte cerințe specifice.
- Asigurați-vă că aveți un loc pentru persoanele cu deficiențe de vedere sau cu probleme de mobilitate pentru a se mișca cu ușurință, atât în timpul întâlnirii, cât și în pauze.
- Asigurați-vă de ajutor, și de faptul că aveți locuri și mese libere. Este dificil să semnezi documente cu un pahar de șampanie în mână.
- Reduceți sau eliminați orice zgomod de fundal.
- Asigurați clipboard-uri pentru persoanele în scaune rulante.
- Asigurați-vă că aranjamentele de parcare sunt adecvate. Marcați direcțiile de orientare, iar dacă este necesar, asigurați și parcare cu ghid.
- Afișați vizibil punctele sanitare accesibile și asigurați-vă că personalul cunoaște unde se află acestea. Pentru a putea îndruma, este important să știți unde se află toaletele, aparatele de băut apă, telefoanele accesibile etc.
- Personalul trebuie să fie instruit referitor la planul de evacuare, inclusiv punctele de refugiu și procedura de evacuare.

- În mod ideal, clădirea ar putea fi dotată cu alarmă de incendiu vizuală ("alertă pentru persoanele cu deficiențe de auz") .

Interviuri cu persoane cu deficiențe de auz și vedere

- Cu un interviuat cu deficiențe de vedere, înainte de interviu trebuie să decideți care sunt semnalele sau atingerile care vor fi folosite pentru atenționare. În timpul unei emisiuni la radio, punerea mâinii pe umăr poate fi un mod eficient de a semnala necesitatea terminării unui răspuns.
- În cazul în care intervievați o persoană cu deficiențe de auz, aflați din timp ce modalitate de comunicare preferă (limbajul semnelor, citire de pe buze, discurs normal cu utilizarea unui aparat auditiv etc.).
- Dacă intervievați o persoană cu deficiențe de auz cu ajutorul unui interpret, vorbiți direct către persoana cu dizabilitate așa cum ați vorbi cu oricine altcineva. Interpretul va folosi apoi limbajul semnelor pentru a pune întrebarea persoanei cu deficiențe de auz. Persoana cu deficiențe de auz vă va răspunde direct dumneavoastră, iar interpretul va răspunde pe o voce simultană (deci asigurați-vă că și interpretul are microfon).
- Atunci când intervievați o persoană care citește de pe buze, adresați-vă direct către aceasta, iar ea vă va răspunde. Vorbiți într-o manieră clară și constantă și nu vă uitați în altă parte. De asemenea, este important să nu stați cu spatele la lumină sau la fereastră. Cititul de pe buze este obositor, astfel, dacă este posibil, programați pauze regulate.

Angajarea persoanelor cu dizabilități ca realizatori de programe / emisiuni

Scopul acestei secțiuni din ghid

Scopul acestei secțiuni a ghidului este de a vă oferi câteva idei și modalități proactive, astfel încât să aveți mai mult succes în a angaja și a lucra împreună cu persoane cu dizabilități ca și colegi. E de dorit să încurajăm angajarea mai multor persoane cu dizabilități în sector, oferindu-le stagii de lucru și oportunități de formare, prin includerea a cât mai multor persoane cu dizabilități pe ecran ca și modele de reușită, precum și să ne asigurăm asupra faptului că procesul de recrutare pe care îl folosim nu discriminează persoanele cu dizabilități.

Ce te oprește să lucrezi cu persoane cu dizabilități?

Persoanele cu dizabilități pot lucra în mass-media. Ele sunt la fel de productive și de încredere ca orice alt angajat. (De fapt, dovezile de la un anumit număr de sondaje aplicate la manageri din diferite domenii arată că performanța persoanelor cu dizabilități a fost cel puțin la fel de bună, sau chiar mai bună, decât a altor angajați.) Cu toate acestea, există destui oameni talentați care nu au avut șansa să-și pună în valoare abilitățile. Rezolvarea problemelor este una dintre principalele sarcini ale realizatorilor de programe. Atât producătorii, cât și persoanele cu dizabilități sunt obișnuiți să facă în așa fel ca lucrurile să funcționeze în ciuda tuturor problemelor ivite, astfel împreună, printr-o abordare pozitivă, orice provocare poate fi depășită. Sondajele, de asemenea, în mod constant arată că organizațiile care angajează cu succes persoane cu dizabilități sunt dornice să continue să angajeze astfel de persoane.

Există, de asemenea, considerații juridice. Când recrutăm, trebuie să ne asigurăm că procedura noastră de angajare este în conformitate cu legislația anti-discriminare și că nu excludem sau discriminăm persoanele cu dizabilități.

În cele din urmă, nu poate exista nici o justificare morală pentru excluderea unei categorii a populației de a avea acces la un loc de muncă și de a putea apărea pe ecrane sau la radio. În acest sens, dizabilitatea nu este diferită de gen sau de rasă. Ar trebui să fie posibil pentru persoanele cu dizabilități să fie angajate la fiecare nivel de realizatori de programe din sector și să fie bine integrate în procesul de producție. Este bine să ne întrebăm dacă dorim sau nu să restricționăm accesul unui număr mare de persoane talentate, cu idei și experiențe diferite de ale noastre.

Senior editorii și directorii de programe reprezintă pozițiile cele mai importante referitor la îmbunătățirea reprezentării persoanelor cu dizabilități pe ecrane. Ei sunt cei mai în măsură a încuraja realizatorii să depună mai multe eforturi pentru a angaja persoane cu dizabilități ca și reporteri, prezentatori, în echipa tehnică și așa mai departe.

Recrutare de personal pentru poziția de realizatori programe

Dacă vă gândiți serios cu privire la recrutarea persoanelor cu dizabilități, pentru a lucra alături de persoane fără dizabilitate, iată câteva lucruri pe care le puteți lua în considerare:

- Nu vă bazați doar pe recrutare informală. Extindeți metodele de recrutare pe care le folosiți pentru a publica posturile vacante. Bazați-vă mai mult pe publicitatea în mass-media de tip generalist și anunțați clar faptul că încurajați să aplice persoane

cu dizabilități. Se poate să folosiți și presa destinată persoanelor cu dizabilități, dacă există așa ceva în țara dvs.

- Revizuiți procesul de recrutare pentru a vă asigura că acesta nu discriminează solicitanții cu dizabilități.
- Evitați procedurile de e-recrutare care ar putea exclude persoanele cu dizabilități în cazul în care site-urile folosite sunt inaccesibile sau prost proiectate.
- Stabiliți obiective de recrutare a persoanelor cu dizabilități (de exemplu, a angaja un redactor, persoană cu dizabilități, până anul viitor).
- Promovați la TV, la radio sau pe site-uri web anunțarea pozițiilor vacante și că persoanele cu dizabilități sunt binevenite să aplice.
- Oferiți formulare de aplicare în formate alternative. Faceți posibil ca persoanele cu dizabilități să aplice pentru locuri de muncă adaptate rezonabil. Acest lucru este, în orice caz, o cerință legală europeană, dar întotdeauna cel mai sigur este de a lucra în baza celor mai bune practici, indiferent de prevederile legale.
- Încurajați producătorii să ia în considerare persoane cu dizabilități pentru echipa lor de producție, nu doar cei care fac programe speciale pe dizabilitate. Cereți sugestii de la alți producători, inclusiv cei cu experiență în a lucra pentru emisiuni pentru persoane cu dizabilități.
- Identificați organizații care ar putea să vă ajute la creșterea numărului aplicațiilor persoanelor cu dizabilități pentru locuri de muncă și trimiteți detalii despre toate posturile vacante.
- Cereți sprijin de specialitate privind adaptarea birourilor pentru a fi mai accesibile. De acest lucru ar putea beneficia toată lumea.
- Fiți deschiși față de angajarea persoanelor cu dizabilități talentate în aceeași măsură în care sunteți deschiși și față de persoanele talentate fără dizabilități.
- Garantați interviuri de angajare pentru toți angajații care îndeplinesc criteriile minime pentru ocuparea locului de muncă (și angajați-i pe baza meritelor lor). Unele țări, precum România, au cote pentru angajarea persoanelor cu dizabilități, iar unde este așa, legea trebuie urmată. Cu toate acestea, trebuie avut în vedere că aceste cote pot limita modul în care persoanele cu dizabilități sunt percepute. Ele pot exclude anumite dizabilități și pot contribui și la perpetuarea unei viziuni de modă veche asupra persoanelor cu dizabilități care ar avea nevoie de caritate sau de protecție. Persoanele cu dizabilități doresc să se angajeze pe baza meritelor și a capacităților lor. Ele nu vor un tratament special; doresc un tratament corect și egal.
- Fiți pregătiți pentru a face adaptări pentru noii angajați, dacă este necesar. Acest lucru ar putea presupune investiții destul de mici (cum ar fi modificarea unei stații de lucru sau flexibilitatea cu privire la orele de lucru), sau ar putea presupune investiții mai mari (cum ar fi un nou software sau echipamente IT, sau un lucrător

de sprijin cum ar fi un interpret în limbaj mimico-gestual). Unul dintre cele mai bune moduri de a ști de ce ajustări ar putea fi nevoie (și mulți angajați cu dizabilități nu au nevoie de nimic) este pur și simplu să ÎNTREBAȚI angajatul de ce ar avea nevoie, ce ar fi necesar pentru a-l ajuta să își îndeplinească sarcinile de serviciu.

- Consultați regulat angajații cu dizabilități existenți pentru a vedea cum puteți îmbunătăți serviciile pentru persoanele cu dizabilități – fie ca telespectatori sau ascultători, angajați sau colaboratori.
- Creșteți gradul de conștientizare și cunoaștere asupra persoanelor cu dizabilități la fiecare nivel al organizației.
- Verificați progresul realizat în fiecare an și planificați următoarea perioadă.

Prezentatori

Foarte puține persoane cu dizabilități prezintă o emisiune care nu este despre dizabilitate. Calificările de care are nevoie o persoană cu dizabilități însă sunt același ca și la orice alt prezentator – o personalitate puternică, încredere în sine și abilitatea de a comunica bine cu invitații și cu audiența.

Sectorul a înregistrat progrese semnificative atunci când vine vorba de a prezenta femeii și, în unele țări ale Europei, persoane care aparțin minorităților. Angajarea unei persoane cu dizabilități care să fie capabilă de a realiza un program sau ca reporter nu ar fi numai inovativ – ar putea fi și o inițiativă bună pentru a schimba atitudinile față de dizabilitate. Nu este vorba despre faptul că persoanele cu dizabilități nu au talent, ci doar că producătorii nu le-au oferit șansa de a demonstra asta.

Mat Fraser, Actor cu dizabilitate și prezentator (UK)

“Includerea unei persoane cu dizabilități în echipa de producție poate extinde mult nivelul de experiență al echipei. Ar putea da producătorului un unghi diferit, încă neluat în considerare despre film sau serial. Dacă emisiunea se ocupă în special de probleme legate de dizabilitate, atunci membrul echipei, persoană cu dizabilitate, este de neprețuit în ceea ce privește contactul cu comunitatea și înțelegerea punctelor de vedere al contribuitorilor și al audienței.”

Programe speciale pentru persoanele cu dizabilități

În multe cazuri, echipele de producție nu includ persoanele cu dizabilități atunci când fac programe de specialitate pentru persoane cu dizabilități. Acestea ar putea fi un loc bun pentru a dezvolta abilitățile de decizie pentru realizarea unui program al persoanelor cu

dizabilități. Programele de specialitate, de asemenea, au un rol de jucat, de exemplu, în a ține conectate persoanele cu dizabilități cu lumea din jurul lor. Astfel de programe informează și alte tipuri de ascultători sau telespectatori, fără dizabilitate. Un program radio BBC numit "În contact" ("In touch") vizează publicul cu dificultăți de vedere și este popular datorită modului în care poveștile sale îndeplinesc această dublă funcție.

Cu toate acestea, este mai bine dacă dizabilitatea este integrată în programele generaliste, așa poate reflecta cu mai multă exactitate societatea noastră. Cei mai mulți directori de programe cu dizabilități nu ar vrea să le fie limitată activitatea numai la a lucra pe programe de specialitate pentru persoane cu dizabilități și s-ar bucura pentru oportunitatea de a lucra și în alte genuri. Cu cât mai multe persoane cu dizabilități sunt angajate în programele de masă, cu atât mai corectă este și portretizarea lor.

Casting pentru actori

Există două aspecte cheie pentru producătorii de teatru care trebuie luate în considerare. Primul aspect se referă la folosirea persoanelor cu dizabilități pentru roluri de persoane cu dizabilitate, mai degrabă decât actori fără dizabilități. Regizorii și producătorii ar trebui să ia în considerare întotdeauna actorii cu dizabilități mai ales pentru rolurile scrise pentru persoane cu dizabilități. Desigur, competiția pentru roluri ar trebui să fie deschisă tuturor, iar cel mai potrivit actor pentru rolul respectiv să fie cel angajat.

Fance Higson, Producător, Antonine Films (UK)

"Unul dintre personajele noastre principale în filmul Orfanii avea paralizie cerebrală. Am decis să căutăm pe cineva cu această afecțiune pentru a juca rolul, mai degrabă decât a angaja o actriță care să pretindă că are paralizie cerebrală... am contactat grupuri ale persoanelor cu dizabilități și centre comunitare din Scoția... a fost o experiență reușită, iar ceea ce a ajuns pe ecrane a fost ceva credibil. Cred că dacă producătorii au un personaj cu o dizabilitate, ar trebui să exploreze posibilitatea de a lucra cu o persoană cu dizabilități. Avantajele depășesc cu siguranță dificultățile."

A doua problemă este castingul integrat, care presupune folosirea actorilor cu dizabilități pentru roluri fără dizabilitate. În declarația de poziție referitor la sub-reprezentarea artiștilor cu dizabilități din industria de divertisment, Equity (Uniunea Actorilor din Marea Britanie) susține că stabilirea distribuției artiștilor ar trebui să fie în funcție de abilitățile lor individuale ale artiștilor, indiferent dacă au sau nu o dizabilitate. Acest punct de vedere, care a fost de asemenea menționat și în cazul castingului fără deosebire de rasă, nu s-a bucurat însă de prea multă atenție.

Nu toate acestea, desigur, sunt responsabilitatea celui / celor care scriu scenariul. Când filmăm diferite scene, de ce am crede că fiecare scenă trebuie jucată doar de actori fără dizabilități? De ce nu am lua în considerare un personaj cu o dizabilitate fără să ne întrebăm asupra menționării sale anume în scenariu?

Creșterea vizibilității

În domeniul audiovizualului, persoanele cu dizabilități sunt vizibile pe ecran în mai puțin de 1% din cazuri. În teatru, actori cu dizabilități reale sunt rareori văzuți (în special jucând scene care nu presupun o dizabilitate).

Editorii și producătorii au un rol vital în a schimba această stare de fapt, de a găsi și de a angaja persoane cu dizabilități talentate, fie că sunt interpreți profesioniști, cum ar fi actori sau alți contribuitori, fie că sunt participanți la jocuri spectacol sau intervievați obișnuiți.

În Marea Britanie au existat mai multe cercetări care arată că publicul vrea să vadă mai multe persoane cu dizabilități pe ecran, într-o mai mare varietate de roluri, de exemplu, prezentatori de știri. Secțiunea ce urmează vă oferă câteva idei cu privire la modul în care se poate realiza acest lucru.

Ce puteți face?

- Gândiți-vă la problematica dizabilității în fazele incipiente ale proiectului planificat, așa o puteți integra în mesaj mai ușor.
- Încorporați în mod regulat imagini despre dizabilitate, în același mod în care o faceți pentru reflectarea problematicii de gen sau origine etnică.
- Dacă sunteți îngrijorat de faptul că o imagine despre dizabilitate poate scădea relevanța anunțului, la fel de bine și poate amplifica mesajul.
- Asigurați-vă că toți colegii dumneavoastră știu cum trebuie încorporată o imagine despre dizabilitate în propunerile lor de marketing și în campanii.

Cu mulțumiri pentru Images of Disability Steering Group www.imagesofdisability.gov.uk

Accesul persoanelor cu dizabilități la serviciile de difuzare

Ca și distribuitor de conținut mass-media va trebui să luați în considerare modul în care persoanele cu dizabilități pot avea acces la toată gama de servicii, nu doar la programe.

Există acum un număr de distribuitori care utilizează unele sau toate dintre următoarele mijloace pentru a se asigura că persoanele cu dizabilități pot accesa pe deplin serviciile lor:

- Dacă utilizați mesageria vocală sau alte sisteme de răspuns automate (cum ar fi liniile telefonice cu mesaje, care necesită utilizatorului selectarea unor butoane, pentru a obține diferite informații) va trebui să oferiți o metodă alternativă pentru persoanele cu dizabilități care nu pot folosi sisteme de acest gen.
- Ar trebui să luați în considerare înființarea unei linii telefonice dedicate, cu personal instruit, pentru a răspunde la apelurile persoanelor cu dizabilități.
- Asigurați-vă că site-urile dvs. de programe sunt pe deplin accesibile și respectă standardele internaționale de acces.
- Considerați utilizarea unei adrese de e-mail dedicate pentru a primi feedback de la persoanele cu dizabilități.
- Ar trebui să furnizați un serviciu tip SMS pentru a ușura contactarea și convorbirile cu persoanele cu deficiențe de auz. Acest lucru s-ar putea rezolva prin intermediul telefoanelor mobile sau printr-un serviciu de retransmisie.
- Realizați un website accesibil și la zi cu listele de subtitrări și programe de descriere audio, precum și consiliere pentru clienții care doresc să acceseze subtitrări sau descrieri audio pe televizoarele lor.
- O revistă în format audio pentru clienții cu deficiențe de vedere.
- De asemenea, asigurați informații cu scris editat în format mare, format "ușor de citit / ușor de înțeles".
- Promovați aceste servicii către persoanele cu dizabilitate pentru a vă asigura că acestea sunt cunoscute de ele.
- Asigurați-vă că organizațiile persoanelor cu dizabilități primesc informații și materiale de promovare.
- Organizați expoziții speciale sau spectacole stradale pentru a face publicitate serviciilor voastre de acces pentru persoane cu dizabilități.

Adaptări și ajutor pentru persoanele cu dizabilități specifice

Program suport

Ascultătorii și telespectatorii sunt invitați în mod regulat prin intermediul telefoanelor în studio pentru a povesti întâmplări reale, a completa anumite informații sau a da sfaturi. Sunt, de asemenea, de multe ori redirecționați către site-uri web asociate cu programe specifice. Difuzorii de televiziune și radio ar trebui să se asigure ca toate mijloacele de sprijinire a programelor să fie pe deplin accesibile persoanelor cu dizabilități.

Dacă promovați un număr de telefon, evidențiați totodată și un număr de fax sau SMS pentru persoane cu dificultăți de comunicare sau deficiențe senzoriale. Ar trebui să oferiți materiale de suport în formate alternative (cum ar fi înregistrări audio sau electronice sau cu editare în format mare, pliante sau literatură de specialitate). Nu trebuie să oferi exact formatul solicitat. De exemplu, un ascultător cu deficiențe de vedere ar putea solicita documente în Braille, dar în urma discuției cu acesta, ascultătorul ar putea fi de acord că o înregistrare audio este o alternativă rezonabilă, sau un CD care poate fi utilizat în computer și care va fi citit de către un software de vorbire sintetică.

Accesul la programe

A se uita la televizor poate fi foarte dificil pentru foarte mulți spectatori cu deficiențe de auz, precum și pentru telespectatori care sunt nevăzători sau cu deficiențe de vedere. Numărul de persoane cu deficiențe de auz sau de vedere este în creștere odată cu îmbătrânirea populației, astfel, un procent ridicat al audienței s-ar bucura de oferta pentru servicii adiționale, chiar dacă ele nu se consideră persoane cu dizabilități. Există 3 tipuri de servicii care pot face vizualizarea posibilă și plăcută. Acestea sunt:

- Descriere audio
- Interpret în limbajul semnelor
- Subtitrare

Descriere audio

Descrierea audio este o narațiune suplimentară care descrie aspectul vizual sau acțiunea, astfel permite persoanelor cu deficiențe de vedere să se bucure de arta vizuală, televizor, teatru sau evenimente live.

Descrierea audio este atent intercalată în jurul coloanei sonore / narațiunii principale, astfel încât să nu interfereze cu dialogul. Se adaugă după ce filmul este finalizat. Acest lucru este

ușor în cazul filmelor pe DVD, dar pentru videoclipuri este necesară producerea unei descrieri audio separate.

Chiar dacă nu sunteți implicat în descrierea audio a programului, este o bună practică a ne gândi la membri ai audienței cu deficiențe de vedere atunci când realizăm programul. Încercați să evitați sau să minimalizați utilizarea de legende pe ecran fără voce și, acolo unde este posibil, asigurați subtitrare și sincronizare a vocii pentru contribuabilii ce folosesc limbi străine.

Dacă nu ați experimentat niciodată descrierea audio, puteți încerca accesând următorul link: www.bbc.co.uk/ouch/closep/audiodescription_guideto.shtml

Limbajul semnelor

Spectatorii cu deficiențe de auz și care folosesc limbajul mimico-gestual pentru a comunica pot accesa anumite programe TV în care apare un interpret în limbajul semnelor pe ecran (de obicei încadrat într-o parte a ecranului) și care traduce ceea ce se spune pe moment.

Subtitrare

Subtitrarea este o tehnică prin care ceea ce se vorbește pe ecran apare tradus / scris sub formă de text în partea de jos a ecranului. Acest lucru este frecvent utilizat pentru producțiile în limbi străine, dar atunci când această subtitrare este furnizată pentru persoane cu deficiențe de auz, poate include și o descriere a efectelor de sunet sau detalii despre piese muzicale.

Site-uri web

Toate site-urile web ar trebui să fie accesibile pentru persoanele cu dizabilități, dar, din păcate, marea majoritate a acestora nu sunt. Nu doar persoanele cu dizabilități sunt cele care găsesc dificil accesibile multe site-uri web. Pentru a evita acest lucru, este necesar ca designerii de site-uri web să urmeze principii clare de proiectare și, în plus:

- Evitarea graficelor mult prea aglomerate, ce induc confuzie, cu date care pâlpâie sau sunt în mișcare.
- Oferirea unei opțiuni pentru a vizualiza un text neformatat, astfel utilizatorii pot descărca un sintetizator de voce sau să imprime textul în Braille sau să-l redimensioneze / reformateze.

- Facilitarea feedback-ului publicului, menționând adresa de e-mail și încurajându-i să facă observații privind accesibilitatea.

Pentru mai multe detalii despre Ghidul pentru accesibilitate al World Wide Web Consortium (W3C) accesați: www.cast.org

Pentru mai multe informații despre producerea altor informații accesibilizate, inclusiv site-uri web, Forumul Angajatorilor Personalor cu Dizabilități a publicat diverse ghiduri pe www.employers-forum.co.uk

Vezi de asemenea și PAS 78: Ghid de bune practici pentru accesibilizarea site-urilor web, disponibile pe site-ul DRC: <http://www.drc.gov.uk>

Cum să aduceți schimbare?

Un alt instrument util din raportul "Opriți presa! Cum portretizează presa persoanele cu dizabilități" este un ghid care arată că noi, ca jurnaliști, profesioniști mass-media, cetățeni și activiști putem face ceva pentru a schimba portretizarea negativă a persoanelor cu dizabilități.

GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU JURNALIȘTI ȘI EDITORI:

Următoarele zece sugestii sunt măsuri practice prin care editorii pot îmbunătăți acoperirea provocărilor legate de dizabilitate.

- Realizați că persoanele cu dizabilități sunt cititorii voștri. Unul din patru exemplare ale unui ziar pot ajunge în gospodăria unei familii care are și un membru persoană cu dizabilitate.
- Actualizați stilul de a scrie – introduceți reguli împotriva folosirii cuvintelor negative, demodate, cum ar fi "infirm", "suferind", "inutil", "neajutorat".
- Examinați contextul – este într-adevăr necesar a detalia originea etnică sau genul persoanei în acest context? Este dizabilitatea parte integrantă a narațiunii?
- Informați-vă sub-editorii cu privire la bunele practici și recomandările de stil pentru a edita titluri și a capta fotografii.
- Analizați atunci când raportați povești personale despre persoane cu dizabilități. Trebuie să accentuați negativitatea și pierderea?
- Sunt chiar necesare toate detaliile medicale în cadrul narațiunii? Nu este nimic în neregulă în a vorbi despre ce consideră o persoană a fi greu, dar să încercăm să evităm abordarea senzaționalistă – de ce să punem accent pe afectare, folosind cuvinte ca "imposibil", "incapabil", "dependent" etc.

- Fiți exactți și nu considerați că evaluarea dvs. despre afectările unei persoane sunt corecte. Întrebați persoana în cauză.
- Includeți informații despre accesibilitatea persoanelor cu dizabilități în comentarii, listări și caracteristici despre călătorii sau a lua masa în oraș.
- Nu uitați oamenii de dincolo de politică – bârfele politice fac titluri bune, dar nu uitați modul în care puteți schimba viața de zi cu zi a persoanelor cu dizabilități prin politica editorială pe care o trasați.
- Valorificați narațiunile ce se referă la dizabilitate – nu uitați că unul din patru dintre cititorii dvs. au interes personal în asta.

GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU SECTORUL MASS-MEDIA

- Organizarea de cursuri referitor la domeniul dizabilității în grila de formări ale sectorului.
- Stabilirea și aprobarea "accelerată" a formărilor referitor la dizabilitate pentru jurnaliști proaspăt absolvenți.
- Formarea editorilor pe problematicile referitoare la angajarea persoanelor cu dizabilități, informându-i despre facilitățile oferite de lege și despre bune practici de recrutare.

GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU OFIȚERII DE PRESĂ ȘI PROFESIONIȘTI ÎN RELAȚII PUBLICE

- Țineți cont de documentele oferite și folosiți-le pentru jurnaliști atunci când pregătiți comunicate, conferințe de presă, alte evenimente.
- Căutați întotdeauna și includeți testimoniale ale persoanelor cu dizabilități, atunci când acestea fac obiectul muncii voastre.

GHID DE BUNE PRACTICI PENTRU PERSOANELE CU DIZABILITĂȚI

Există mai multe modalități prin care puteți ajuta la schimbarea modului în care mass-media acoperă problematica dizabilității și respectă drepturile persoanelor cu dizabilități. Prima și cea mai simplă acțiune este de a scrie o scrisoare de reclamație. Este posibil să fie nevoie să scrieți de mai multe ori. Implicați mai multe persoane dacă nimic nu se schimbă și începeți o campanie locală. Dacă nici unul dintre acestea nu funcționează, atunci s-ar putea să depuneți o plângere la CNA (Consiliul Național al Audiovizualului) sau la CNCD (Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării).

Pasul nr.1

Dacă citiți un articol care discriminează persoanele cu dizabilități, atunci primul lucru pe care trebuie să-l faceți este să scrieți la editorului articolului. În scrisoare explicați de ce ați simțit că articolul a fost nepotrivit și ce s-ar putea face pentru a rectifica situația. Încercați, dacă este posibil, să sugerați o alternativă de abordare a subiectului. Includeți undeva în scrisoarea dumneavoastră data publicării articolului sau articolelor. În cazul în care publicația folosește în mod regulat cuvinte negative, cum ar fi "handicap", este important să direcționăm editorul către alternative pozitive. S-ar putea să trimiteți și o copie a terminologiei adecvate.

Marcați în mod clar în scrisoarea dumneavoastră "pentru publicare" și includeți adresa. Dacă nu doriți ca adresa dumneavoastră să fie publicată, scrieți lângă ("nu doresc publicarea adresei"). Cele mai multe publicații nu vor publica scrisori anonime, dar toate vor respecta dreptul dvs. de a nu furniza date personale, cum ar fi adresa. Copiați scrisoarea înainte de a o trimite pentru a avea o copie de referință. Puteți găsi adresa unde ar trebui să scrieți editorului în interiorul ziarului. Un loc bun de a începe căutarea acestuia este pagina de scrisori.

Lucruri care trebuie ținute minte atunci când scrieți o scrisoare editorilor:

1. Scrisoarea trebuie să fie scurtă și la obiect.
2. Scrieți scrisoarea cât de repede se poate.
3. Încercați să fiți pozitivi cu privire la unele aspecte ale ziarului.
4. Dacă scrisoarea nu a fost publicată, scrieți din nou și cereți un răspuns.

Exemplu

Echipa Special Olympics din Marea Britanie câștigă mai multe medalii decât echipa sportivilor fără dizabilități, dar ziarul național Daily Planet nu vorbește despre această realizare.

Scrisoarea ar putea arăta astfel:

Dragi Editori,

Am fost foarte surprins de faptul că Daily Planet nu a menționat realizarea rearcabilă a Echipei Special Olympics din Marea Britanie. Săptămâna trecută ei au câștigat mai multe medalii de aur decât toate medaliile câștigate de echipa sportivilor fără dizabilități. Ca un ziar atât de respectat pentru modul în care acoperiți subiectele de sport, consider rușinos faptul că nu ați avut loc pentru a marca succesul acestor sportivi din Marea Britanie.

De asemenea, sper că exemplul dat de către acești sportivi v-ar putea încuraja să re-evaluați modul în care informați cu privire la activitățile sportive ale persoanelor cu dizabilități.

Cu considerație,

Pasul nr.2

Scrisoarea dumneavoastră ar putea să fie publicată, iar editorul ar putea să schimbe modul în care problemele persoanelor cu dizabilități sunt relatate. Editorul s-ar putea să vă întrebe dacă ați vrea să contribuiți pentru viitor.

Pasul nr.3

Desigur, editorul s-ar putea să vă ignore. Dacă așa se întâmplă, puteți încerca să organizați o campanie locală. Aceasta nu trebuie să fie foarte complicată. Dacă aparțineți unui grup de oameni, cum ar fi enoriașii de la biserică, un sindicat etc. rugați-i să scrie și ei la editor pentru a sprijini plângerea dvs. Cu cât se adună mai mulți oameni, cu atât este mai bine. Aflați dacă reprezentanți locali, cum ar fi primarul sau consilierii locali, s-ar alătura campaniei.

Pasul nr.4

Pasul următor, dacă nu aveți succes, ar trebui să luați în considerare să cereți grupului din care faceți parte să boicoteze ziarul. Încă odată, asigurați-vă ca toată lumea să scrie la editor, de această dată să contacteze și proprietarii ziarului, spunându-le de ce acționează astfel.

Pasul nr.5

Până acum s-ar putea să fi avut succes, dar dacă totuși nu, există o ultimă opțiune. Puteți face reclamație la CNCD (Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării) și / sau la CNA (Consiliul Național al Audiovizualului).

Linkuri utile despre mass-media și dizabilitate:

[http://www.media-diversity.org/downloaded%20articles/Greater%20London%20Action%20on%20Disability%20\(GLAD\).htm](http://www.media-diversity.org/downloaded%20articles/Greater%20London%20Action%20on%20Disability%20(GLAD).htm)

http://www.media-diversity.org/articles_publications/Tips%20for%20Journalist_Interviewing%20People%20with%20Disabilities.htm

<http://www.mediaanddisability.org/guide.htm>

Material realizat în cadrul proiectului „TOATE drepturile fundamentale pentru TOATE persoanele cu dizabilități!”, desfășurat în perioada iunie 2014 – aprilie 2016 și finanțat prin granturile SEE 2009 – 2014, în cadrul Fondului ONG în România.

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod necesar poziția oficială a granturilor SEE 2009 – 2014. Pentru informații oficiale despre granturile SEE și norvegiene accesați www.eeagrants.org și www.fondong.fdsc.ro